

[Erik Andersen (Fr.borg amt).]

end de tre udvalgte lande ville blive hindret i at komme her, men kravet måtte så være, at de, der kom her, kunne gøre sig forståelige på et af hovedsprogene tysk eller engelsk.

Vi finder, at en aftale og en indvandringspolitik efter disse regler vil kunne gøre det muligt for fremmedarbejderne at tilpasse sig det danske samfund og, hvad der måske ikke er mindst vigtigt, gøre det muligt for det danske samfund at tilpasse sig de folk, som man selv ønsker her til landet ud fra et ønske om at drive en mere produktiv virksomhed inden for visse bestemte erhvervsområder.

Det sidste er overordentlig vigtigt, for nok kan man registrere, at den enkelte fremmedarbejder kan have problemer direkte inde på sin krop ved opholdet her i Danmark, men når man har registreret det, må man nok også som dansk registrere, at en lang række af de problemer, fremmedarbejderen har, skyldes vores manglende evne til at modtage disse fremmedarbejdere. Man kan i en række situationer pege på en direkte intolerance i forholdet til de folk, der ser anderledes ud, har en anden religiøs opfattelse og lever på en anden måde end vi danske. Derfor har det også efter vor opfattelse overordentlig stor betydning ikke alene for fremmedarbejderne, men også for det danske samfunds tilpasning til en ny, mere international situation på arbejdsmarkedet, at tilgangen sker i passende små doser og under en regulering og en kontrol.

Jeg kan til sidst sige, at det er også vort håb, at en sådan kvotaordning i nogen grad kunne komme til at omfatte de enkelte virksomheder, sådan at man ikke alene fik en kvota for et antal fremmedarbejdere til en bestemt industri, en bestemt branche, men at man også fik en kvota, et vist maksimum, for en procentuel andel af fremmedarbejdere inden for en industri eller en branche. Jeg har den opfattelse, at en sådan kvoteringsordning vil kunne gennemføres, hvis man omhyggeligt gennemgår de enkelte brancher. Der, hvor der vil blive størst vanskelighed ved at fastlægge en stram og i hvert fald en lav kvota, er vel restaurations- og hotelbranchen, hvor man vel allerede i dag må erkende, at hvis man sagde, at kvotaen ikke måtte overstige 50 pct., var der en

række af de store hotelvirksomheder, som ville få overordentlig store vanskeligheder.

Vi er altså i socialdemokratiet interesseret i en ordnet fremmedarbejderpolitik, og vi er indstillet på at afvente resultatet af det udvalgsarbejde, der foregår i socialministeriet, og af de forhandlinger, der for tiden foregår mellem arbejdsmarkedets parter, forinden vi vil opfordre regeringen til at etablere et indvandringskontor.

Simonsen: Det er, som om socialistisk folkepartis bemærkninger og fremsættelsestale til forslaget til folketingsbeslutning om en langsigtet indvandringspolitik afslører en vis inkonsekvens. Man ønsker en lang række forholdsregler truffet for fremmed arbejdskraft, der kommer her til landet, men man mener bestemt ikke, at vi skal tage imod gæstearbejdere et godt stykke ud i fremtiden. Der savnes, synes jeg, i forslaget først og fremmest en klar tilkendegivelse af, hvordan og i hvilke situationer et samfund som vort skal betjene sig af udenlandsk arbejdskraft.

Skal man finde noget særlig formålstjenligt ved forslaget, er det dette, at vi herigenem får en lejlighed til en drøftelse af disse forhold på et tidspunkt, hvor der tilsyneladende er et behov for at ændre på de eksisterende meget stramme tilstande. Derfor skal SF i og for sig ikke have utak for forslaget.

Siden der i november 1970 blev indført gæstearbejderstop, har der selvsagt været til dels ro omkring de ydre forhold for de udenlandske arbejdere, der har opholdt sig her i landet. Gæstearbejderstoppet blev jo indført, som også ministeren har været inde på det, på et tidspunkt, hvor et ret stort antal fremmedarbejdere opholdt sig her i landet, og på et tidspunkt, hvor der ligesom var behov for at standse op og få de ydre forhold bragt på plads. At resultatet i den følgende vinter så blev, at langt de fleste af dem, der i de foregående år var kommet ind i landet, pludselig viste sig at være væk igen, således at vi jo vitterlig i foråret 1971 kun havde ca. 15.000, som havde opholdt sig her i landet i mindre end 4½ år, gav vel netop en af de væsentlige erfaringer omkring udenlandsk arbejdskraft, nemlig dette, at man, når man vandrer, vandrer derhen, hvor der er et stort udbud af arbejds-